

Celler Kiss Tamás: és táplálni

minden feléd irányuló mozdulatom
még valahol útközben elhal az izmokban.

a szavaim. mint kortyoláskor a véletlenül
számba csúszott jégkockák – nem tudom
őket lenyelni.

egy padon ülünk. a piros szövetkabát
van rajtad, kezekben egy száraz kifli.
galambokat jöttünk etetni. gyerekkorod óta
félsz tőlük, és mert jobb nem jutott eszembe,
azt mondtam, szép metafora lesz. hogy
együtt majd megetetjük a félelmeidet.

a hiányérzet. mint a minap, amikor
egy dalt kerestem. tudod, amelyik a
megfelelő pillanatban pont azt mondja el,
amit érzek. de nem volt ilyen,
még nem írták meg.

abban a dalban nem lennének galambok.
abban a dalban kövérek lennének a félelmek.

Oláh K. Tamás: lost in translation

à Jill

*„Ce n'est pas une image juste,
c'est juste une image.”*

(Godard)

*“azért írom neked ezt a verset
mert úgysem tudod elolvasni”*

(Tolnai Ottó: Doreen 2)

emlékszem ahogy
fehér ujjaiddal
a kávéscsészét fogtad
s inhaláltad a forró lomha gőzt
egy bőröndben ruháid
egymáson heverték
nyirkos tányérok a pulton
éjjel még elmosogattál
utoljára

s én kérdeztem
miközben nem
tudtam rólad
levenni a szemem
hogy legalább
közösén használjuk el
a megmaradt időt
de válaszaidból
a jelentés
a fordításkor elveszett
talán félreértettük
magunkat is

te elrepültél
én a csepegő
tányérokkal maradtam
egy sötét konyhában
s elmosódtak a tárgyak
részletei

milánóból küldtél később
fotót magadról
egy kanapén fekszel
valami olcsó hotel
virágmintás
tapétája előtt
betakar a képzaj
arcod elfedi
hajad sima szövete
tested görbéit síkba képezi
a mesterséges fény

bárki lehetnél immár

T. Kiss Tamás: London

Gyere szösz, repüljünk el innen jó messze,
Foglaltam fapadost (az ablak mellé persze),
Se szó, se beszéd, pakolás, köszönés, pá-pá,
Nincs már kifogás, repülünk mi is világgá.
Fogkefe, pótaksi, szájvíz, fél tucat kondom,
Úniós fizetés vár miránk, kisbabám London!

Gyere szösz, angolul megtanulhatsz gyorsan,
Odaát a lelked is eladhatod fontban.
Mosogatsz kincsem vagy viszed házhoz a tejet,
A diplomát hagyjad, csak foglalja a helyet,
Én majd meszelek, falazok, pakolok, mondom,
A király odajár, ez az ász, aranyom, London!

Gyere szösz, találtam álomlakást, olcsón,
Külváros, két szoba, erkély, félfizu, pont jó,
Délután kocsizunk, Big Ben, Buckingham Palace,
Igazi sört iszunk, nincs többé házi pálesz.
Piros busz, mozizás, nevetünk a sok bolondon,
Multikulti város, igazi nagybetűs London!

Gyere szösz, hagyjuk itt gyönyörű múltunk,
Fogjuk rá, hogy itthon nem túl jól boldogultunk,
Ne cicázz, gyere gyors, láttál már valaha metrót?
Ha elkap a honvágy, bekapunk egy pár negrót.
Annyi lesz a meló, nem marad már egyéb gondom,
Fényűzés, csillogás, te és én, tubicám, London!

Gyere szösz, ne bomolj, hagyd a családot,
Emma és Molly lesz az új legjobb barátod,
Pár év gürizés, kenegetünk az ecsettel,
Az otthont letudod esti félóra csettel,
Majd jövünk húsvétkor, szuvenír mandulás bonbon,
Meséljük a Tiszán, milyen volt csudaszép London!